

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-472/13 H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/Eiropas Komisija 2016. gada 18. novembrī iesniedza H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd

(Lieta C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (pārstāvji – R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt spriedumu;
- atcelt lēmumu, ciktāl tas ir piemērojams apelācijas sūdzības iesniedzējām vai, pakārtoti, atcelt apelācijas sūdzības iesniedzējām ar lēmumu uzliktos naudas sodus, vai, vēl pakārtotāk, būtiski samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējām ar lēmumu uzliktos naudas sodus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējām radušās šajā tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā;
- ja nepieciešams, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jaunai izskatīšanai atbilstoši Tiesas spriedumam;
- veikt jebkādas citus pasākumus, ko Tiesa uzskatītu par lietderīgiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa, atbalstot Komisijas secinājumu, ka nolīgumu mērķis bija ierobežot konkurenci, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka nolīgums ierobežo konkurenci sava mērķa dēļ pat tad, ja tas iekļaujas *Lundbeck* patenta piemērošanas jomā. Nevarot tikt uzskatīts, ka šāds nolīgums pēc paša sava rakstura ir kaitīgs konkurencei, jo tajā esot paredzēti ierobežojumi, kas ir salīdzināmi ar tiem, kādus patenta īpašnieks varētu panākt ar tiesas nolēmumiem par tā patenta tiesību aizsardzību. Nolīgumu, kas savādi būtu uzskatāms par likumīgu un tādu, kas nerada nekādas problēmas, proti, tādu nolīgumu kā patenta piemērošanas jomā ietilpstošais mierizlīgums, maksājums pats par sevi nevarot pārvērst par konkurences ierobežojumu mērķa dēļ. Līdz ar to *GUK UK* nolīgums, kuru Vispārējā tiesa ir uzskatījusi par ietilpstošu *Lundbeck* patenta piemērošanas jomā, neesot bijis jāatzīst par tādu, kas ierobežo konkurenci sava mērķa dēļ. Šis pats secinājums esot piemērojams pārējiem pieciem nolīgumiem, jo Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka tie pārsniedz *Lundbeck* patenta piemērošanas jomu.

Ar savu otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā neesot piemērojusi pareizu juridisko testu, izvērtējot, vai pieci no sešiem nolīgumiem ietvēra ierobežojumus, kas pārsniedza *Lundbeck* patenta piemērošanas jomu. Vispārējai tiesai esot bijis jāizvērtē, vai bija konstatējama “gribu sakritība” LESD 101. panta izpratnē starp *Lundbeck* un katru no ģenērisko zāļu uzņēmumiem par to, ka attiecīgais nolīgums vai nolīgumi, izņemot *GUK UK* nolīgumu, nosaka ierobežojumus, kas pārsniedz *Lundbeck* patenta piemērošanas jomu. Šī testa piemērošanas rezultātā noteikti būtu izdarāms juridiskais secinājums, ka nolīgumi ietilpst *Lundbeck* patenta priekšmetā.

Ar savu trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pat gadījumā, ja Vispārējās tiesas sniegtā juridiskā kvalifikācija, saskaņā ar kuru pieci vai mazāk skaits no sešiem nolīgumiem pārsniedz *Lundbeck* patenta piemērošanas jomu, izrādītos pareiza, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka patenta piemērošanas jomu pārsniedzotie nolīgumi ierobežoja konkurenci sava mērķa dēļ. To ekonomiskajā un juridiskajā kontekstā nolīgumi pēc paša sava rakstura neesot bijuši kaitīgi konkurencei un neesot salīdzināmi ar nolīgumiem par tirgus sadali, un Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējot hipotētisko scenāriju.

Ar savu ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu pierādījumu novērtējumā un sniedza pretrunīgu pamatojumu, atbalstot Komisijas secinājumu, ka nolīgumu darbības laikā *Lundbeck* un ģenērisko zāļu uzņēmumi bija savā starpā faktiskie vai potenciālie konkurenti neatkarīgi no jautājuma, vai ģenērisko zāļu uzņēmumu produkti pārkāpa *Lundbeck* patentus. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā neesot ņēmusi vērā juridiskos šķēršļus, konkrēti, *Lundbeck* patentus, kuri liedza ģenērisko zāļu uzņēmumiem ienākt tirgū ar nelikumīgiem citaloprama produktiem. Otrkārt, Vispārējās tiesas secinājumā, ka *Lundbeck* ir bijušas šaubas par tās patentu spēkā esamību, esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda pierādījumu novērtējumā un sniegts pretrunīgs pamatojums. Treškārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka pierādījumi, kuri ir datējami ar laiku pēc nolīgumu slēgšanas, bet – daudzos gadījumos – joprojām ar laiku pirms nolīgumu darbības termiņa beigām, nevar būt izšķiroši, izvērtējot, vai ģenērisko zāļu uzņēmumi bija potenciālie *Lundbeck* konkurenti. Starp šiem dokumentiem esot zinātniskie pierādījumi par to, ka ģenērisko zāļu uzņēmumi vai ar tiem saistītie aktīvo farmaceitisko vielu (AFV) ražotāji pārkāpa *Lundbeck* patentus, valsts tiesu rīkojumi par pagaidu aizliegumiem vai citiem par labu *Lundbeck* sniegtiem nodrošinājuma veidiem attiecībā pret citaloprama produktiem, kas balstīti uz AFV, ko izmantoja daži no ģenērisko zāļu uzņēmumiem, un Eiropas Patentu iestādes (“EPI”) apstiprinājums par *Lundbeck* piederošā “kristalizācijas patenta” spēkā esamību visos atbilstošajos aspektos, par kuriem Komisijai bija šaubas saistībā ar to spēku. Visbeidzot, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un neesot norādījusi pamatojumu konstatējumam, ka katram no ģenērisko zāļu uzņēmumiem bija reālas un konkrētas iespējas ienākt tirgū, lai gan tā neesot pienācīgi izvērtējusi, vai tie to varētu izdarīt ar citalopramu, kurš nebūtu nelikumīgs.

Ar savu piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atbalstot Komisijas veikto naudas sodu uzlikšanu *Lundbeck*. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi piemērojot vainīguma kritēriju. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atbalstot Komisijas secinājumu, ka *Lundbeck* nevarēja nezināt, ka tās rīcība bija vērsta pret konkurenci. Treškārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principus, atbalstot lēmumu uzlikt naudas sodu, kas nav tikai simbolisks.

Ar savu sesto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji, pakārtoti, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un nav sniegusi atbilstošu pamatojumu, atbalstot Komisijas veikto apelācijas sūdzības iesniedzējam uzlikto naudas sodu aprēķinu. Pārdevumu vērtība, uz kuru balstīti naudas sodi, ietverot *Lundbeck* veiktos pārdevumus dažās EEZ dalībvalstīs, kurās ģenērisko zāļu uzņēmumiem faktiski nebija iespējas ienākt tirgū tāpēc, ka tie nebija saņēmuši tirdzniecības atļauju pirms nolīgumu darbības termiņa beigām, vai – runājot par Austriju – tāpēc, ka *Lundbeck* piederošais patents attiecībā uz citaloprama sastāvu joprojām bija spēkā ievērojamu daļu no nolīgumu darbības termiņa. Turklāt konkrētajā gadījumā esot bijusi jāpiemēro mazāka procentuāla daļa, kas attiecas uz pārkāpuma smagumu, it īpaši tāpēc, ka konkrētie nolīgumi neesot pielīdzināmi karteljiem un to faktiskais ģeogrāfiskais apjoms esot bijis daudz mazāks nekā no to formulējuma izrietošais ģeogrāfiskais apjoms.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada
15. septembra spriedumu lietā T-346/14 *Yanukovych*/Padome 2016. gada 23. novembrī iesniedza
*Viktor Fedorovych Yanukovych***

(Lieta C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Viktor Fedorovych Yanukovych* (pārstāvis – T. Beazley QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un Polijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-346/14 apelācijas sūdzībā norādītajā apmērā, proti, minētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. un 4. punktu;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus Vispārējā tiesā šādā apmērā:
  - atcelt Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Otrais grozošais lēmums”);